

חג שמחה!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

מחמאות ללא הגבלה

נושא המחמאות הוא נושא רגיש וטעון. אנו צריכים להבין עד כמה הן חשובות לחיזוק הזוגיות, וכמה זה קריטי והרסני כאשר הן חסרות.

יש לדעת שנתנית המחמאות או הגבלתן הוא דבר שאפשר להגדירו כ'פיקוח נפש' או 'הצלת נפשות'. וכתב הסטייפלר: '...כידוע, עיקר תקוות האשה בעולמה היא, שיהא לה בעל האוהב אותה... וכשהיא רואה שזה אינו, כמעט שקרוב לפקוח נפש מרוב צער ויגון על היותה גלמודה כאלמנות חיות'.

למה לבעל קשה להרבות בפירגון ומחמאות. האיש מטבעו יותר חיצוני, הוא שכלי יותר ופחות רגשן, וזו הסיבה שקשה לו להחמיא. הוא מסתפק באמירת מחמאות בודדות, וכבר נדמה לו שהוא אמר הרבה יותר ממה שצריך. הוא גם לא מבין למה זה כל כך קריטי אצלה, כי מבחינתו לפעמים הדבר מיותר. ולכן גברת, אל תכעסי עליו, תביני שזה קשה לו, כי הוא בנוי אחרת.

מכל מקום, בעל יקר, אין לך פטור ממחמאות! עליך לדעת שהצורך שלה לקבל מחמאות נובע מהצורך לקבל ממך אישור על העזרה שהיא מגישה לך. לכן, עליך להחמיא ולפרגן ללא גבול.

תאמר לה הרבה פעמים במשך היום: 'אני אוהב אותך!' אפילו שנמאס לך לומר, לה לא נמאס לשמוע... ולא רק 'אני אוהב אותך', אלא גם לומר לה: את יפה, חכמה, נפלאה, מקסימה, זריזה, נהדרת. יש לתת לה מחמאות על האופי שלה, על ההופעה החיצונית, וגם על המיוחדות שבה, שכן אמרו חז"ל: 'חן אשה על בעלה'. כל בעל מוצא באשתו משהו מיוחד שאין באף אשה בעולם, ואת זה היא רוצה לשמוע. כתוב בזוהר שבעל צריך להחמיא לאשתו ולומר לה: 'כל הנשים לידך כמו קוף ליד בן אדם'.

הוא אמר לה: אשתי, כל הנשים בעולם נראות כמו קופות עם בננה לידך! והיא אמרה לו: אני לא מאמינה לך... את לא מאמינה לי? הוא שאל, ולקח אותה לסופרמרקט. בסופרמרקט, הוא הצביע על הקופאיות ואמר לה: תסתכלי, מה כתוב מעל הראש שלה? ... קופה 1, קופה 2, קופה 3... 9 קופות יושבות מולך ואת לא מרגישה??? ובפינה יושבת הקופה הראשית... ובבני ברק יש כבר את קופת העיר... והיא אומרת לו: הפעם ממש הגזמת, אתה אוהב להגזים... ולעצמה היא אומרת: יש משהו במה שהוא אומר...

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

חג שבועות

פעם אחת בהיסטוריה התגלה הבורא לברואיו, במעמד הר סיני. היה זה לפני כ-3300 שנה.

במעמד זה נמסרו לעם ישראל כל ההוראות והחוקים לחיים טובים ומאושרים.

עשרת הדברות נאמרו במעמד אדיר זה שהם למעשה תמצית המצוות שבין אדם לחברו.

כשאדם נושא אשה הוא מתברך בשבע ברכות מתחת לחופה. ברכה האחרונה אנו אומרים ".... אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה רינה, דיצה וחדוה, אהבה ואחוה, ושלוש ורעות."

אם נספור את מילות השמחה הכתובות בברכה זו נגלה שישנם עשר לשונות של שמחה: ששון, שמחה, גילה, רינה, דיצה, חדוה, אהבה, אחוה, שלום, רעות - בדיוק 10. אמרו חז"ל שמילים אלו מכוונות כנגד 10 הדברות.

נתבונן בשתי הדברות הראשונות: "אנכי ה' א-לוהיך..." "לא יהיה לך א-לוהים אחרים..." שתי דברות הללו מתמקדים ביחוד ה', כלומר הוא מנהל את העולם ואין אלוהים אחר זולתו.

אין שום כח נוסף שמשגיח ומטפל בכל העולמות. דבר זה מקביל למילים: ששון ושמחה.

וכל כך למה? לפעמים קורה שאיש מתחתן ולאחר החתונה הוא מתחרט וחושב שזה לא הזיווג שלו.

וכן גם האשה יש לה את ההרגשה שאם היתה מתחתנת עם הראשון שיצאה איתו החיים שלה היו נראים אחרת.

הרגשות מעין אלו מלוות זוגות רבים במהלך כל חיי הנישואין ולכן הם לא שמחים ומרגישים פספוס.

אם אדם חושב שקנה מקח רע מהשוק, הוא לא ייחנה ממנו. לכן המילים: ששון ושמחה. מכוונים כנגד "אנכי ה'" ו"לא יהיה לך".

נא לדעת קוראים יקרים, ברגע שהתחתנו היתה כאן התערבות של הבורא. לא במקרה אנו נשואים כפי שזה. יש בזוג הזה השגחה מתחילה ועד סוף, וממילא אין פספוסים.

כשאדם שם לב לעובדה זו הוא צריך להתמלא בתחושת סיפוק שהוא הושגח ע"י הבורא, והוא צריך להתמלא בתחושת בטחון שעם אשה זו אני צריך להסתדר, ועם בעל זה אני צריכה לחיות, ואם זו החלטת הבורא, אין יותר טוב ומוצלח מזה.

בברכת חג שמח ושבת שלום
אבנר קזואס

סבתא פונה לנכד: "קח נכדי תאכל גזר. זה בריא לעיניים!
אני כל יום אוכלת גזר ובגלל זה הראיה שלי טובה מאוד."
עונה הנכד: "סבתא היקרה, זה בכלל מלפפון."

בדיחה

טיפול מונע

אסור לבזו או לזלזל בבני הנעורים או להביע ייאוש. צריכים לזכור שגם לבחורים ולבחורות הללו, יש כבוד עצמי ואי אפשר לבטל אותו במחי יד. אמא לא תאמר לבת שלה: אני בגילך לא הייתי עושה את זה. אמא יקרה, עליך לדעת שהמשפט הזה מעצבן, לא רלוונטי וגם לא נכון. המשפט הזה מעצבן מפני שאי אפשר לערוך השוואות בין בני אדם כי כל אחד נברא שונה עם דחפים וכישרונות שונים. הוא לא רלוונטי מפני שאי אפשר להשוות בין הדור שלך לבין הדור של ילדינו. בדור שלך לא היה קניון, והמותגים היו רק 'אתא' ו'כיתן', ואת הקניות לשבת היינו עושים במכולת. לעומת זאת, היום, הקניונים עצומים, כמות המותגים כבר לא נספרת, וישנם הרבה פיתויים ודחפים לקנות עוד ועוד. אסור לשכוח שילדינו נולדו לעולם של מדיה, פלזמה, אייפון, Wifi, וואצאפ... ולך אמא בקושי היה מחשב או טלפון לחצנים. בנוסף לכך, את כבר בוגרת, כבת 40, מטופלת בילדים והתסיסה שלך כבר נרגעה. בתך בת ה-17 צעירה ותוססת, ויש לפניה את כל הפיתויים שאמרנו, לכן ההשוואה בינך לבניה לא רלוונטית. וגם לא נכון להשוות, כי אמרו חז"ל: 'יאל תדון את חברך עד שתגיע למקומו'. כדי לשפרט משהו צריך להכיר את כל הגורמים המשפיעים עליו, כגון: דחפים, כוחות נפש, סביבה ועוד, שאותם אנו לא מכירים. אבא יקר, אל תאמר לבנך המתבגר: אם הייתי במקומך... אל תשכח שבנך בן ה-15 נחשף למידע ותובנות שלא היו לך אפילו בגילאים 25-30.

למדנו שהילד הוא לא שלנו, הוא רק פיקדון. וממילא אחריות ההורים אינה על התוצאות הסופיות אלא על ההשתדלות להוציא מהילד את המקסימום. עלינו לכוון אותם לתפקידים הראויים להם, לפי כישרונותיהם וכוחות הנפש שלהם שיעזרו להם להסתדר בחיים. למשל, אסור להכריח ילד להיות עורך דין או רופא. יכול להיות שהכישרונות שלו לא מתאימים לזה בכלל, ואז החומר התיאורטי ישעמם אותו, ובסוף הוא לא ילמד ולא יצא ממנו דבר. לחץ כזה מעורר התנגדות ו'אנטי' כלפי ההורים ומעורר גם את 'מרד הנעורים'. פעמים רבות הורים רוצים להגשים בעזרת ילדיהם את החלומות העצמיים שלהם. ואת מה שהם לא הצליחו להיות, הם רוצים שהילדים יהיו. ואני שואל, מי אמר שהם מתאימים לשאיפות שלכם? למשל, אבא חולם שבנו יהיה רב גדול, או דיין, או מגיד שיעור, וכישרונות הילד אינם מתאימים לכך. אם נכוון אותם למקומות הלא מתאימים כדי להגשים חלומות ונתעקש איתם על כך, זה יעורר את המרד וההתרסה ויצור אצלם התניה שלילית. ניתן 'לעקוף' את 'המלחמות' האלו על ידי אבחון מוקדם, ובחירת עיסוקים שיתאימו לילד.

סיפור לשבת

הרה"ג שמואל אליעזר הלוי אידליס – המהרש"א

בסמוך לקברו של המהרש"א קבור יהודי שעל קברו חקוק: 'פה נטמן יעקב הקמצן' בשל מעשה שהיה. אותו יעקב, מעולם לא נתן צדקה לעני, לא תמך בנזקקים, וכל נצרך שהקיש על דלת ביתו וביקש עזרה, היה 'הקמצן' פותח את הדלת ואומר: "איני מסוגל לתת מכספי לאחרים!" וזאת למרות עושרו המופלג בשל עסקים חובקי תבל שהיו בבעלותו. כל אנשי עירו בזו לו, וכשפגשוהו בדרכם, אף היו מחרפים ומגדפים אותו על גודל קמצנותו. אך הוא בשלו, משפיל עיניו ולא עונה וממשיך בדרכו.

כל זאת עד ליום פטירתו. כיוון שבשעה שנסתלק מן העולם, הגיעו כל גבאי הצדקה והעידו בפני המהרש"א: "יעקב הקמצן, הוא זה שהיה תורם סכומים נכבדים מאוד לקופות הגבאים וכל מעשיו היו לשם שמיים בסתר", ואף השביעם שלא יגלו זאת לאיש כיוון שלא רצה שיכבדוהו על צדקותו. כששמע זאת המהרש"א, עמד על רגליו וציווה שכל בני העיר חייבים להשתתף בלוויה והוסיף ואמר: "ראוי ונכון שאף על המצבה ייחקק שמו 'יעקב הקמצן' כיוון שבכל הנוגע לכבודו היה הוא 'קמצן גדול' שהרי לא ביקש לעצמו לא תהילה ולא כבוד, לא פרסום ולא יוקרה ובוודאי שנהנה הוא מאוד מתואר זה. ואף אני מבקש שלאחר פטירתי תקברוני סמוך לקברו ממש והלוואי ואזכה להיות במחיצתו אף בעולם הבא!"

בצעירותו, כאשר גר בפוזנא, לא היה מוכר בשנותיו הראשונות כגדול בתורה, ולא עוד אלא הבריות היו מבזים אותו כיוון שגידל את שערות ראשו, ובשל שערותיו הארוכות חשבוהו אנשי עירו לתימהוני. המהרש"א ניתק עצמו מטרדות היום יום ודאגות הפרנסה לא העסיקוהו כלל. כל מעיניו היו נתונים רק בעולמה של תורה, הוא ניתק עצמו מהבלי העולם הזה והעפיל במעלות התורה.

ומדוע החליט לגדל שערותיו? סיבה זו ידעה אשתו ושמרה אותה בסוד.

כיוון ששקידתו של המהרש"א בתורה לא ידעה גבול, הוא רצה להפיג מעיניו את השינה. כאשר היה יושב וכותב את פרושו על כל השי"ס בלילות, היה קושר את שערותיו לחבל שקצהו קשור בתקרה ואם השינה תגבר עליו ותאיים להרדימו, וראשו יישמט חלילה על השולחן, מיד ימשכו שערותיו והוא יתעורר, בדרך זו לא יוכל להירדם בשעת תלמודו. כל זה עשה בינו ובין עצמו כדי שלא יישן לילה שלם עד שגמר פרושיו על כל השי"ס.

רק בימים היה ישן כשלוש שעות. אט אט נתגלתה גאונותו ותלמידים רבים נקצבו אליו ובקשו ללמוד תורה מפיו ואכן הוא העמיד תלמידים רבים אשר הדליק בהם תשוקה מופלאה לאהבת תורה.

ביתו של המהרש"א הקדוש היה פתוח לרווחה ונתן לכל עובר אורח ועני, לחם לאכול ומקום ללון. על משקוף ביתו היה חרוט הפסוק: "בחוץ לא ילין גר, דלתי לאורח אפתח" (איוב לא) בית זה עם השלט היה מתנוסס עד שנת תרמ"ט שאז נשרף הבית.

כאשר התקבל רבינו לרב באוקראינה, הקים ישיבה בה למדו אלפי תלמידים. כיוון שהמקום לא הכיל את הרבים שנהרו לישיבתו, החליטה הקהילה לבנות ישיבה חדשה גדולה ומרווחת. בהתאסף אנשי הקהילה ונכבדיה למכירת הנחת אבן היסוד, הגיע לשמש אדם עני וביקש שיקנה עבורו את המצווה מבלי שהציבור ידע את זהותו. השמש עשה כדבריו והלה שזכה במצווה, אמר לשמש לכבד את המהרש"א בהנחת האבן. לאחר שהקהל שב לביתו, ביקש המהרש"א את השמש לגלות לו מי האיש שכיבד אותו.

כהגיע האיש אל המהרש"א, סיפר כי איננו עשיר ועשה זאת כיוון שאין לו בנים. המהרש"א ברכו שה' יזכהו בבן זכר שילמד בישיבה הזאת שתיבנה. אשתו, אכן נתעברה, ובהיות הנער בר מצווה הביאו אביו לישיבה הנ"ל. כיוון שהגבאים לא הסכימו לקבלו עקב גילו הצעיר, ניכנס אביו אל המהרש"א ולאחר שהזכיר לו את המאורע קיבלו המהרש"א לישיבה.

(פניני עין חמד)

יום עיון לרווקות ופנויות

בנושא הדרכה למציאת זיווג

ארגון ביתנו החדש שמח להזמין אתכן ליום עיון במהלך היום יינתנו הרצאות

מפי הרב אבנר קוואס שליט"א והרבנית טלי קוואס בנושאים מציאת זיווג, ניהול פגישה והעצמה אישית

יום ראשון 6"ו סיון תשפ"ו 31/5/26 בשעות אחה"צ 3 בירושלים

כיבוד עשיר

לפרטים והרשמה: *9421 שלוחה 5

שי לכל משתתפת הספר "ולחנותה"

ראיונות עם שדכניות במקום

